

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der laatste Dagen.

No. 1.

1 Januari 1907.

12de Jaargang.

KONINGIN WILHELMINA DER NEDERLANDEN

BIJ DEN AANVANG DES JAARS,

door President ALEX NIBLEY.

Wij zijn den Heere dankbaar voor den uitstekenden toestand waarin zich de Nederlandsch-Belgische Zending bij het begin van dit nieuw jaar bevindt. Door dit eerste nummer van den 12den Jaargang van de „Ster” laten wij den Ouderlingen, Heiligen en vrienden onze groeten en heilwenschen toekomen.

Omstreeks het midden der maand November zonden wij brieven naar het Eerste Presidentschap van de Kerk en al de vorige presidenten dezer Zending, die wij in het leven wisten en wier adressen wij bezaten, en eenige anderen, en verzochten elk hunner een kort artikel voor ons Nieuwjaarsnummer bij te dragen. Wij waardeeren de vriendelijke antwoorden die wij ontvingen, en leggen ze met genoegen onzen lezers voor. Zij hebben allen den echten klank, zijn vol van den Geest des Evangelies en zullen met nut gelezen en bestudeerd worden. Wij hebben verscheidene dagen gewacht, in de hoop dat wij er nog andere mochten ontvangen, en om die reden verschijnt dit nummer van de „Ster” een weinig na den datum. Mogelijk ontvangen wij nog eenige der gevraagde artikelen, en in dat geval zullen zij later verschijnen.

Het doet ons genoegen om een gunstig verslag van de Zending te kunnen geven; de toestand is gezond, en wij gevoelen, dat de Heere ons rijkelijk in onze pogingen zegent. De werkzaamheden der Zendingen zijn met voorspoed gezegend geworden, en hunne grootere bedrijvigheid heeft eene goede uitwerking, die in al de vertakkingen van de Zending gevoeld wordt. De lokale Priesterschap, de Zondagscholen en de Zusters-Hulpvereeningen zijn alle in goeden toestand, en in het algemeen trachten de Heiligen hun godsdienst na te leven en een „licht tot de wereld” te zijn.

Het verlopen jaar heeft in bijna alle opzichten een gestadige, gezonde toename getoond. Er waren, aan het einde van het jaar 1906, 7 zendingen minder in de Zending dan in 1905; doch niettegenstaande dit feit was er een toename van 182.251 in het aantal traktaten verspreid, 11.614 in het aantal boeken verspreid, 3465 in gesprekken over het Evangelie, en 20% in het aantal gedoopten. Vele van de leden zijn naar Utah verhuisd, doch niettemin is er meer tienden betaald geworden, hetgeen toont dat de Heere hen die dit gebod onderhouden, zegent. De „Ster” heeft ook gegroeid, en terwijl er bij het begin van het verleden jaar 565 exemplaren werden gedrukt, zullen er 1000 exemplaren van het tegenwoordige nummer zijn.

Een datum die in de Zending lang in herinnering zal blijven, is de 8ste en de 9de Augustus. Toen was het, dat wij begunstigd werden met een bezoek van President Joseph F. Smith en gezelschap.

Het jaar heeft echter iet geheel uit voorspoed bestaan. Een van de meest te betreuren gebeurtenissen die in eenige Zending zou kunnen geschieden, overviel ons toen de dood ons twee onzer edele makers ontroofde. Het tragisch uiteinde van Ouderlingen Melvin H. Welker en Abraham J. Gold is nog versch in ons geheugen. Ouderling John E. Mason werd wegens ziekte ontslagen om naar huis terug te keeren, en Ouderling James A. Nielson heeft eenigen tijd met typhuskoortsen gelegen in het ziekenhuis te Luik. Met deze uitzonderingen hebben de Ouderlingen in het algemeen goede gezondheid genoten, en zijn ook nu gezond, en het is ons gebed dat zij zich in welstand mogen blijven verheugen.

Wij wenschen allen een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar. Moge iedereen voortgaan met getrouw zijn of haar deel te vervullen tot het bevorderen van het groote werk der laatste Dagen, en indien wij het geluk hebben om — door de zegeningen des Heeren — dezen voorspoed te genieten en het ons toegestaan is om een werkzaam deel te nemen tot het bevorderen dezer gunstige resultaten, laat ons dan niet in onze eigen kracht roemen, of in hetgeen *Wij* verrichten, maar altijd gedenken dat alle macht, eer en heerlijkheid toekomt Gode, den Gever van al het goede, den Vader van onzen Heere en Meester Jezus Christus en van ons allen.

KONINGIN WILHELMINA EN HAAR DAGELIJKSCH WERK EN GEWOONTEN.

HET Loo, waar Koningin Wilhelmina geboren was, en waar zij gedurende hare kinderjaren met hare ouders woonde, is nog steeds hare liefste residentie. De voornaamste karaktertrek van het koninklijk tehuis is meer die van een rustplaats dan van pracht. Deze gedachte geeft het uitgestrekte park dat het omringt, en waarin men letterlijk kan rondzwerven. Maar het is niet rust, die Holland's Koningin hier zoekt. Haar leven is integendeel buitengewoon werkzaam.

Het dagelijksch programma van de Koningin, schrijft een Haagsche Correspondent van de *Lokal Anzeiger*, is ongeveer als volgt:

Het ontbijt wordt om half negen gebruikt, en is een heel bescheiden maal, waarin het geldersche roggebrood veel voorkomt.

Na het ontbijt begeeft zich de Koningin onmiddellijk naar haar studeervertrek, waar zij iederen morgen met groote nauwgezetheid de staatsdocumenten die op hare lezing en handteekening wachten, naziet. Dit is eene taak, die Wilhelmina ernstig werk veroorzaakt, want zij dringt er op aan om een juist en nauwkeurig onderzoek van alle bijzonderheden te maken en haren naam onder geen stuk te plaatsen, tot zij zich met den inhoud geheel vertrouwd gemaakt heeft. Dit vereischt vele vermoeiënde audiënties tot inlichting voor de jonge Koningin en tevens een uitgebreide correspondentie met hare ministers.

Als over de staatsaangelegenheden bevredigend beschikt is, bemoeit de Koningin zich met het besturen van haar huishouden. In huishoudelijke zaken treedt zij minder op als koningin dan als vrouw. Voormiddagbezoeken enz., worden dan gemaakt, en het lunch wordt genuttigd om 1 uur. Daarna houdt een nieuwe hoeveelheid werk Koningin Wilhelmina aan haren lessenaar bezig tot 4 uur, en dan gaat zij gewoonlijk rijden. Het diner dat volstrekt niet een langdurig of te weelderig maal is, heeft stipt om 7 uur plaats.

Koningin Wilhelmina maakt zich bij allen die met haar in aanraking komen, bemind door hare welbespraaktheid en algemeene aanvalligheid van optreden. Verzoekschriften worden aan haar gericht in grooter getal dan aan de meeste vorsten, een feit dat toe te schrijven is aan het levendig persoonlijk belang dat zij stelt in de verschillende aangelegenheden die voor haar gebracht worden.

Het heerlijke groote park, waardoor het paleis van het Loo omringd is, is Koningin Wilhelmina's liefste ontspanningsoord. Zij is er voornamelijk aan gehecht, omdat het zooveel bevat, dat haar aan hare kinderjaren herinnert. Het speelhuisje, waarin zij zich als eene kleine prinses vermaakte, staat er ook nog.

Niettegenstaande het feit, dat zij een ernstig en verstandig belang stelt in de staatszaken, is Koningin Wilhelmina bekend om hare liefde voor scherts, en men zegt dat zij anderen gaarne voor den gek houdt. Zij houdt zeer veel van sport. De vijvers van het park geven gelegenheid voor roeien in den zomer en schaatsenrijden in den winter, waaraan de Koningin gaarne deel neemt.

Koningin Wilhelmina gaat getrouw ter kerk en woont gewoonlijk de godsdienstoefening in de kleine kapel te Appeldoorn bij, waar zij door de nieuwsgierigheid van het publiek niet gestoord wordt zooals in de groote kerken van Amsterdam of Den Haag. Zij bezit een frissche sopraanstem, die door de aanwezige getrouwen gemakkelijk kan gehoord worden. Koningin Wilhelmina en haar echtgenoot worden ook dikwijls gezien in de Luthersche Kerk, waar de Koningin uit achting voor het geloof van Prins Hendrik een bank gehuurd heeft.

Koningin Wilhelmina is bekwaam in het schilderen, en men kan haar dikwijls met palet en verf aan het werk zien om het een of ander schilderachtig plekje van het buitengoed *Het Loo* op het doek weer te geven. De Prins, haar echtgenoot, houdt hartstochtelijk van de jacht, en misschien even veel van de bosschen, en heeft een groot deel van zijn tijd besteed met het verfraaien van het park.

Het gerucht, dat men nu en dan hoort, als zou het huwelijksleven van Koningin Wilhelmina niet gelukkig wezen, is onwaar. Zulk gefluister dringt bij tijden door tot de Koningin zelve, en dan vermaken zij en haar echtgenoot er zich tezamen over.

(Uit het Engelsch.)

EENIGE GEZICHTEN UIT SALT LAKE CITY.

DE TEMPEL TE SALT LAKE CITY

DE TEMPEL. — Deze plaat geeft de drie naast elkander staande torens aan de voorzijde des Tempels te zien. De Tempel is een der eerste gebouwen, waaraan de Heiligen een begin maakten nadat zij in 1847 de vallei van het Groote Zoutmeer waren binnengekomen en die plaats hadden gekozen om er zich te vestigen. Brigham Young, de Mozes van het verdreven volk, had, op den dag van zijne aankomst met de pioniers, aangekondigd: „Hier zullen wij eene stad bouwen en den Heere eenen Tempel oprichten.” Op de aangeduide plek staat het

DE TABERNAKEL.

gebouw, en werd in 1893 ingewijd, nadat het bouwen er van 40 jaren had geduurd. De Tempel is van lichtgrijs granietsteen gebouwd en is opgericht ten koste van 8.667.795 gulden. Op den middelsten of hoogsten toren staat het beeld van den Engel Moroni, de eerste hemelsche gezant in de vorige eeuw gezonden in het groote werk der herstelling van het Evangelie. Het beeld is van geslagen koper en is met goud overtrokken. De tempel is gelegen in een plantsoen dat door een hoogen muur omringd is. Deze muur is een overblijfsel van de eerste jaren van de nederzetting van de Heiligen der laatste Dagen in Utah, en werd gebouwd tot eene bescherming tegen de stroopende benden Indianen. De Tempel is ingericht voor het bedienen van den doop voor de dooden en andere heilige verordeningen, behoorende tot het Koninkrijk Gods, en is daarom niet open voor algemeene vergaderingen.

DE TABERNAKEL. — Dit gebouw staat eveneens op het Tempelplantsoen, en is een der eigenaardigste en merkwaardigste kerkgebouwen ter wereld. Het heeft van binnen geen pilaren of bogen om het dak te ondersteunen, dat eivormig is en slechts op de buitenmuren rust. Het dak zelve heeft een dikte van 3 Meter en is geheel van hout gebouwd, waarbij zelfs alleen houten pennen als nagels zijn gebruikt. De geluidseigenschappen van dit groote auditorium zijn zeldzaam, daar het geringste geluid duidelijk aan het andere eind van het gebouw

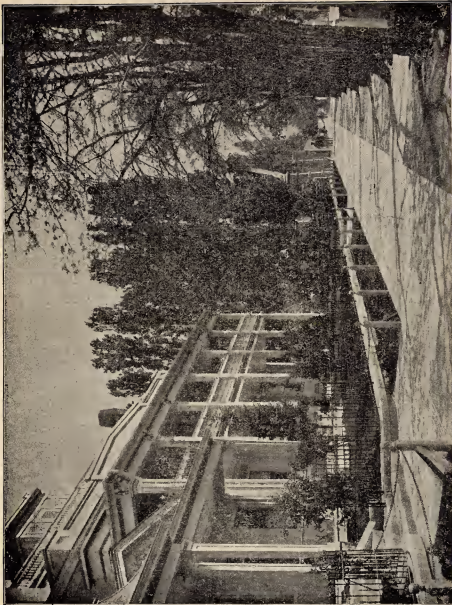
gehoord wordt. De Tabernakel bevat een der beroemdste orgels, dat jaarlijks door duizenden toeristen gehoord wordt. De afmetingen van het orgel zijn 9 M. \times 10 M. en 15 Meter hoog. Dit kolossale muziek-instrument is eene samenstelling van vijf volledige orgels, en het heeft 2648 pijpen en 67 registers. Een wel-geoefend en vrijwillig gemengdzangkoor van 400 leden geeft er des zondags zijne diensten in de openbare vergaderingen. Het gebouw wordt ook voor het houden der algemeene conferentiën van de Kerk gebruikt en kan ongeveer 10.000 menschen plaatsen.

Verder staat op het Tempel-plantsoen nog een kerkgebouw, genoemd de *Assembly Hall*, dat ter gelegenheid der groote conferentiën gelijktijdig met den Tabernakel en voor andere vergaderingen in gebruik genomen wordt, en het *Inlichtingskantoor*, een gebouw dat tot hoofdkwartier dient voor een aantal zendelingen die de talrijke reizigers en toeristen te woord staan, en literatuur over het „Mormonisme” of het Evangelie uitreiken. Gedurende het jaar 1905 schreven in dat kantoor omtrent 200.000 bezoekers hunne namen in het vreemdelingenregister.

DE ARENDPOORT. — Juist naast het Huis „de Bijenkorf” is de Arendpoort. Dit monument overspande aanvankelijk den toegang tot het erf van President Young, en is genoemd de Arendpoort, omdat het beeld van een arend, boven in het monument, met uitgestrekte vleugelen den ingang overschaduwde. Nu is onder deze boog een straat aangelegd, die naar het noordelijke gedeelte der stad en naar den ingang van den bergpas ten noorden van de stad leidt.

DE ARENDPOORT.

HET HUIS „DE BIJENKORF.”

HET HUIS „DE BIJENKORF.” — Dit gebouw is een groot woonhuis, dat oorspronkelijk door President Brigham Young bewoond is geweest, en naast het hoofdkantoor van de Kerk is gelegen. Het draagt den naam, Het Huis „De Bijenkorf,” omdat op het hoogste gedeelte van het dak een bijenkorf, als het wapen en de leus van den Staat Utah (bedrijvig als de bijen), is aangebracht. Dit gebouw is later in gebruik genomen als de residentie van den President van de Kerk.

HERINNERINGEN VAN OUDERLING P. J. LAMMERS.

Pres. Ned. Zending van Oct. 1875 tot Jan. 1877 en van Nov. 1882 tot Nov. 1884.

Met veel genoegen is het, dat ik iets van mij laat hooren in uw gewaardeerde „Ster”.

Allereerst wensch ik aan de zendelingen en Heiligen een gelukkig en gezegend nieuwjaar. Dat mijne broeders-zendelingen voorspoed en zegen mogen hebben in het dierbare werk hun van den Heere God opgedragen, zoodat velen armen van Geest rijk mogen worden in God.

Het was den 24sten Juni 1864, dat mij de schillen van de oogen vielen, en dat ik mij vereenigen mocht met dat bij de wereld verachte, tegengesproken en miskende volk, doch dat hoogst gezaligd en erkend is bij onzen Vader in den Hemel. Vanaf dien dag tot nu toe heb ik mogen werken voor het Koninkrijk Gods, en ik hoop nooit moe of mat te worden. Ik ben vervolgd, gesteenigd en geslagen geworden; ik heb mijn bed gemaakt in de gevangenis, met dieven en moordenaars; doch bij dat alles dank ik mijn Hemelschen Vader, dat Hij mij waardig heeft geacht om Zijnen naam tot de volkeren te dragen; ik heb getracht in mijne zwakheid, om zielen voor Zijn Koninkrijk te winnen. Indien mijn wensch vervuld wordt, hoop ik mijne stem nog eens in mijn geboorteland te verheffen.

In die eerste dagen hadden wij slechts 12 zielen te Rotterdam, 20 te Amsterdam, later eenige meer. In die dagen zat het volk meer gebonden aan de kerken en valsche overleveringen. Vele scheuringen en vertakkingen van de bestaande kerken hadden nog niet plaats gehad; het liberalisme had nog geen wortel geschoten, zooals heden ten dage. In plaats dat priesters en leeraren voor het volk dachten, begint het volk voor zichzelf te denken en te onderzoeken, en velen komen tot het besluit dat zij een ledigen dop hebben, en dat hun fundament, hoe schoon ook voorgespiegeld, slechts zandgrond is waarop zij gebouwd hadden; licht gaat in hunne harten op en zij omhelzen de waarheid; wonderbaar heeft zich het werk des Heeren uitgebreid.

Mijne broederen en zusters, verblijdt u; bedenkt, waaruit de Heere u getrokken heeft. Leest uwen Bijbel, en ziet of gij niet werkelijk mede vervult de woorden van Apostelen en Profeten. Eert het heilige priesterschap, dat van den Hemel is hersteld door heilige engelen, met de belofte dat het nooit weder van de aarde zou weggenomen worden. Bidt zonder ophouden, dat uw geloof toeneme. Wordt niet moede in goeddoen, voornamelijk aan uwe broederen, die onder u arbeiden. Draagt de zwakken, zoo gij meent sterk te zijn. De velden zijn wit om te oogsten; helpt uit al uwe macht om in te zamelen, en uw loon zal groot zijn. Blijft getrouw, God zegene u allen en bereide u en mij voor het heerlijk, eeuwig tijdperk van vrede, is de bede van

Uw u heilwenschende broeder, P. J. LAMMERS.

GOEDE WENSCHEN VAN OUDERLING J. W. F. VOLKER.

President der Nederlandsche Zending van October 1885
tot Maart 1889.

OGDEN, Utah, 4 December 1906.

Ouderling ALEX NIBLEY, Rotterdam, Holland.

Geachte Broeder.

In antwoord op uw verzoek van 10 November, verblijdt mij het belang waar te nemen, dat U in den vooruitgang van het werk in de Nederlandsch-Belgische Zending stelt, en het verblijdt mij ook te vernemen, dat de Zending grooten voorspoed geniet, sedert ik het genoegen had in dat zendingsveld te arbeiden; en ik hoop van harte, en betwijfel niet, dat de toekomst vele oprechte zielen van dat land zal brengen, daar het bloed der Martelaren, die eenige eeuwen geleden hun leven hebben gegeven voor godsdienstvrijheid in dat land, zeker ten gevolge zal hebben dat goede, oprechte zielen tot de kennis van God zullen komen, als een oogst voor de gemaakte offers. Ik wensch de Heiligen, die het Evangelie in de Nederlandsch-Belgische Zending hebben aangenomen, aan te moedigen en hun te zeggen, dat zij alles hebben dat hun moed kan inboezemen, indien ook de vinger der verachting op hen gericht worde. Zoo zij slechts beseffen dat het is ter wille van hun Verlosser en Zaligmaker, zullen zij trotsch zijn het voorrecht te hebben, want „de dienstknecht is niet meer dan zijn Meester.”

Hoewel het vele jaren geleden is, dat ik het genoegen had om in die Zending te arbeiden, is mijn hart nog immer gekeerd tot het volk van mijn geboorteland, en ik betwijfel niet, dat ik in de toekomst het voorrecht zal hebben de Zending te bezoeken, zoo niet in de hoedanigheid van een zendeling, dan als een bezoeker en vriend, om de Heiligen tot getrouwheid aan te sporen. Ik zeg tot mijne broederen en zusters: Weest getrouw, en luistert naar den raad van degenen die God over u geplaatst heeft, en de tijd uwer verlossing zal aanbreken, hoe donker het vooruitzicht ook moge zijn.

Moge de Heere U en al uwe mede-arbeiders zegenen in het werk, waarin gij doende zijt. Dat zij allen succes op hunnen arbeid, zoowel als een goeden, overvloedigen oogst mogen verkrijgen, is de innige wensch van

Uw Broeder,

J. W. F. VOLKER.

(Uit het Engelsch overgezet).

ONDERVINDINGEN VAN OUDERLING T. METS.

President der Ned.-Belg. Zending van Januari 1891 tot October 1892.

MESA, Arizona, 29 November 1906.

Ontvangt mijn groetenis aan allen, en aan de Heiligen in Holland en België.

In 1862 kwam ik van San Francisco rond Kaap Horn, als Eerste Stuurman op een groot schip, nadat ik 15 jaren afwezig was geweest. In 1863 nam ik het Evangelie aan van John L. Smith en Paul Schettler, beiden Duitsche zendelingen van Salt Lake City. In 1864 geleidde ik 48 zielen over de prairiën naar Salt Lake City, ten tijde van den burgeroorlog. Ik heb omtrent 20.000 dollars uitgegeven om de armen te emigreeren. Dit was de eerste emigratie uit Holland. George Q. Cannon was toenmaals President der Europeesche Zending. In 1890 werd ik naar Holland op zending geroepen. Ik heb velen geëmigreerd en heb een gelukkigen tijd doorgebracht.

Bij al mijne ondervindingen, onder vele moeilijkheid, ontbering en beproeving, kan ik getuigen dat het Evangelie zooals in zijne volheid in deze laatste bedeeeling des tijds hersteld met Profeten, Zieners en Openbaarders, het Evangelie is, dat iedere ziel die het met een nederig hart wil gehoorzamen en het verbond aangaan, zal terugbrengen in de tegenwoordigheid van den Vader en den Zoon.

Ondervinding heeft mij geleerd, dat de groote meerderheid de verhevenheid van het Evangelie niet verstaat, noch de groote opoffering welke door de dienstknechten Gods gemaakt wordt om de menschen uit hunne banden te verlossen; ook verstaan zij niet ten volle hunne verwantschap met onzen Vader in den Hemel.

Ik ben 78 jaren oud en het einde van mijnen tijd nabij.

Ik roep u toe: God zegene u en uwe mede-arbeiders.

Uw u toegenegen Broeder,

(Uit het Engelsch overgezet.)

TIMOTHY METS.

NIEUWJAARSGROET VAN OUDERLING ASA W. JUDD.

President der Ned.-Belg. Zending van Maart 1895 tot Maart 1896.

Toen ik, als vreemdeling met stamelende tong, in het verre Holland den voet aan wal zette om de boodschap Gods te verkondigen, en tot bekeering te roepen allen die mij het voorrecht toestonden, ontmoette ik menschen die mij verwarmd en gevoed hebben, en bezocht als ik ziek was; ja, ik heb hen leeren kennen, en ben door den band der vriendschap en der broederschap met hart en ziel aan hen gehecht geworden, en heb geleerd hen lief te hebben, zooals slechts diegenen liefhebben die de liefde van Jezus en de ver-strekkende macht van Zijn Evangelie kennen. En nu, hoewel meer dan 10 jaren sedert ik

die gastvrijheid genoot, op de zee der eeuwigheid zijn weggedreven, leef ik nog in gestadige herinnering aan den band die mij aan die vrienden hechtte, en dagelijks beveel ik hen en de edele arbeiders onder hen werkzaam, aan de bijzondere Voorzienigheid des Hemels.

Met hen die op die verwijderde kust zich mij, Broeder Judd, herinneren, vernieuw ik hiermede mijne kennismaking en ik wensch hun een gelukkig Nieuwjaar. Aan iedere man, vrouw en kind in de begunstigde Zending, waarover ik een korten tijd gepresideerd heb, roep ik Gods zegen toe. Hij die in zijne voorzienigheid gemaakt heeft, dat onze wegen elkander ontmoetten, kruisten en wederom kruisten, gebiedt ons dat wij het verheven doel, de zaligheid, niet uit het oog verliezen en dat wij zonder klagen het kruis der sterfelijkheid dragen.

Moge de vrede Gods, door Zijnen Zoon Jezus Christus in de wereld gezonden, met u blijven. Geeft Hem uwe harten, en groot zal de gave zijn, die met de komst van den tijd u zal wedergeschonken worden. Schaamt u niet voor het „Mormonisme;” en mochten er voornamelijk onder hen die mij gekend hebben, eenigen zijn, die zorgeloos en nalatig zijn geworden, zoo laat mij hen bidden: Dwingt uzelfen tot een vernieuwde getrouwheid in het onderhouden van het gemaakte verbond; want indien gij God en deugd verzaakt, zult gij op uwe beurt verzaakt worden, en duister en smartvol zou uw nacht zijn.

God zegene u allen in uwe werkzaamheden. Houdt niet op met ernstig, werkzaam en getrouw zijn.

Uw Broeder in de Waarheid,

(Uit het Engelsch overgezet.)

ASA W. JUDD.

AANMOEDIGENDE WOORDEN VAN OUDERLING
JACOB H. TRAYNER.

President der Ned.-Belg. Zending van April 1905 tot April 1906.

PERRY, Oregon, 4 December 1906.

Mijn geliefde Broederen en Zusters.

De Verslagen toonen aan, dat het jaar 1906 een der voorspoedigste, gezegendste jaren is geweest in de geschiedenis van de Nederlandsch-Belgische Zending — dank zij de zegeningen des Heeren en het werk en de opofferingen der Zendelingen en Heiligen.

Ik wenschte dat ik in staat ware om eenige gedachten uit te drukken die mijne waarde broederen en zusters zouden aanmoedigen in hunne pogingen om ook in het beginnende jaar naar den wil Gods te wandelen. Er komt mij op dit oogenblik niets voor den geest dat meer geschikt is dan de woorden van den Profeet Joseph; (Lezingen over Geloof, 6: 8—9):

„Het is tevergeefs dat de menschen zich erfgenamen wanen, of meenen dat zij erfgenamen kunnen zijn, met hen die alles ten offer gebracht hebben en zodoende geloof in God en gunst in Zijne oogen verkregen hebben om het eeuwige leven te ontvangen, tenzij zij op gelijke wijze Hem hetzelfde offer brengen en door dat offeren de kennis verkrijgen, dat zij bij Hem aangenomen zijn.

„Het was bij het offeren dat Abel, de eerste martelaar, kennis verkreeg, dat hij bij God aangenomen was. En van de dagen van den rechtvaardigen Abel tot op den tegenwoordigen tijd is de kennis welke zekere menschen hebben, dat zij bij God aangenomen zijn, verkregen door offer-brengen. En in de laatste dagen, vóór de Heere komt, zal Hij samen vergaderen Zijne heiligen die een verbond met Hem gemaakt hebben door offerande.”

Moge de Heere geven, dat het komende jaar hoogst gelukkig en voorspoedig zij voor de Nederlandsch-Belgische Zending en allen die er mede verbonden zijn, is de innige wensch en het gebed van

Uw Broeder in Christus Jezus,

(Uit het Engelsch overgezet.)

JACOB H. TRAYNER.

CORRESPONDENTIE.

Aangezien mijn ontijdig ontslag en vertrek niet toeliet om de Heiligen en vrienden in de verschillende Conferentiën, waar ik werkzaam geweest ben, mondelings vaarwel te zeggen, zoo maak ik gebruik van de „Ster”.

Aan hen die mij (op welke wijze het ook zij) bijgestaan hebben, wensch ik mijn waren dank te betuigen, en ik bid God, dat Hij hen, ter belooning, zal zegenen met de zegeningen van Hemel en aarde. Vaarwel! maar niet voor immer, roep ik de Heiligen en vrienden toe; zij het mogelijk om elkander nog op aarde te ontmoeten, dan tot ziens; is dit niet toegestaan, dan Vaarwel tot wij elkander, bij standvastigheid, in de Celestiale heerlijkheid van het Koninkrijk Gods ontmoeten.

Ook mijn mede-arbeiders wensch ik succes en de zegeningen Gods op al hunne pogingen. Dat de Heere hun de begeerten van hunne harten geve, hetgeen voor hun welvaart en voorspoed is. Mogen wij elken dag leven alsof het onze laatste ware.

Ontvangt mijne groeten uit het midden der woelende, bruisende baren der zee; waarna ik ben, en hoop immer te blijven

Uw Broeder in Christus,

H. BELL.

OUDEJAARSAVOND.

TWEE SCHETSEN DOOR W. J. DE BRIJ.

Het was oudejaarsavond. De maan lachte vriendelijk en de sterren flikkerden helder aan het onbewolkte uitspansel. „Het vriest dat het kraakt,” zeiden de menschen tot elkander, terwijl zij met vluggen tred huiswaarts gingen om de laatste oogenblikken van het stervende jaar thuis of in een vriendenkring door te brengen. De winkels waren reeds gesloten en hier en daar kwam een troepje, zingende en dansende, de straten langs; en van uit vele woningen klonk de oudejaarsvreugde u toe.

Het scheen alsof een ieder in het stadje N. oudejaarsavond vierde, doch een ieder op zijne manier. Aanschouw dat tooneel eens in gindsche nauwe straat. Het is een der achterbuurten. Die mannen en vrouwen zijn als redeloze wezens, want ziet eens hoe beschonken en dolzinnig zij zich aan hunne losbandigheid overgeven. „Wij gaan niet dood, wij leven lang,” en andere onredelijke liedjes, worden met heesche stemmen gezongen of liever uitgeschreeuwd. Armzalige wereld, is dat de toestand waarin velen uwer kinderen de verwisseling van oud en nieuw jaar doorbrengen?

Doch volgt dat drietal mannen, dat met waggelende schreden die herberg verlaat. Zij zijn erg beschonken. Al hun geld is verteerd en heel verstaanbaar heeft de kastelein hun aan het verstand gebracht, dat zij nu maar huiswaarts moesten gaan. En zij gingen dan ook, doch in welk een toestand. Twee hunner brachten honderden makker naar huis, daar hij zonder hunne hulp niet heel ver gekomen zou zijn. Doch nu de een de ander wat hielp en ondersteunde, kwamen zij toch eindelijk bij het huis waar Karel — zoo noemden zij hem — woonde. Karel liep nu alleen, waggelende den donkeren gang in, alhoewel hij eenige malen vreeselijk vloekte als hij zich aan iets stootte, of viel, en dan met grootte moeite weer opstond. Eindelijk bereikte hij de trap en na veel moeite kwam hij eindelijk boven, doch hoe, wist hij zelf misschien niet. Hij trapte woest de deur open en waggelde met een verwensching op de lippen het kamertje binnen. O, wat een schouwspel vertoont zich daar voor ons oog; doch het maakt op dit onmenschen geen indruk.

Het is een klein, armoedig kamertje, meubelen zijn er haast niet aanwezig, slechts een paar oude stoelen, een gebrekkige tafel waarop een klein lampje brand. In een hoek is wat stroo met oude kleeren en lompden bedekt en dit maakt denklijk de legerstede van dit ongelukkige gezin uit. Onder de tafel zitten een knaapje van vier en een meisje van zes jaren oud. Ach, hoe haveloos zijn zij gekleed en hoe bleek is hun gelaat. Het knaapje klemt zich krampachtig aan zijn

zusje vast, alsof hij van haar bescherming verwacht, of zich misschien tracht te verwarmen, want er was op dien kouden avond geen vuur in die oude kachel die in dit armzalig verblijf aanwezig was. De kinderen waren onder de tafel gekropen, toen zij hun vader — is het redelijk dezen naam aan zulk een wezen te geven — boven hoorden komen. Bij de tafel zat eene jonge vrouw, op haar gelaat waren de sporen van ontbering en armoede te lezen. Aan haren boezem drukte zij een kindje omtrent twee maanden oud. Het scheen alsof zij het wichtje wilde beschermen voor den binnentredenden woestaard. Zij zag den dronkaard aan met dien blik van onverschillige berusting welke het gevolg is van armoede en tegenspoed.

De arme vrouw zei op droeven toon, dat zij en de kinderen dien avond nog niets gegeten hadden, toen de dronkaard ruw en woest om eten vroeg. Het tooneel dat volgde was treurig. Verwenschingen en bedreigingen vermengden zich met het geschrei van de vrouw en kinderen. De dronkaard viel eindelijk in den hoek op het stroo neder. De vrouw en kinderen zaten ineengedrongen, bijna ademloos bijeen als vreesden zij den man wakker te maken.

Daar buiten weerklonk gejubbel en gejuich; de stoomfluiten van booten en sporen lieten hunne schrille stem hooren en het statig klokgelui verkondigde, dat het nieuwe jaar was ingetreden.

Het was de laatste dag van het jaar 1896. Het weer was min of meer triestig, maar de gevoelens welk die mannen bezielde, die in een klein roeibootje naar den hoek der Noord en Merwede te Dordrecht voeren, waren opgeruimd en dankbaar. Een van die mannen was een jeugdig zendeling der Mormonen, te Dordrecht werkzaam. Een ander was de oude Jeronimus Kroonen, een vriendelijke oude man van omtrent zeventig jaren. Deze grijsaard had den vorigen avond na de vergadering den zendeling gevraagd, om op oudejaar gedoopt te worden, „want met het oude jaar wil ik ook het leven van zonde en ongerechtigheid afsterven en het nieuwe jaar met Christus aanvangen” had hij gezegd. Een ander was Jakobus Tims, welke reeds zoo vele doopelingen naar het watergraf geroeid had en hij bekende onder het roeien, dat hij nog nooit meer vreugde en blijdschap op het oude jaar had gehad. Er waren nog een paar andere broeders in de roeiboot aanwezig.

Eindelijk was de doopplaats bereikt. Allen ontblootten het hoofd en een kort maar ernstig gebed steeg ten hemel. De zendeling en de oude man daalden af in het koude water. Plechtig weerklonk het formulier van den doop door den geautoriseerden dienstknecht des Heeren uitgesproken en..... de Engelen in den hemel juichten, want de gemeente des Heeren was weder met een wedergeborene vermeerderd geworden.

De mannen keerden verheugd naar Dordrecht terug en waren

juist op tijd in de vergadering, die ter gelegenheid van het oude jaar gehouden werd in het welbekende lokaaltje Stek No. 5. O, hoe weer-galmden de welbekende liederen welke steeds op den laatsten avond van ieder jaar in de kerken van Nederland gezongen worden. Wat glinsterde het gelaat van den ouden Broeder Kroonen van vreugde en blijdschap, toen hij het platvorm verliet, alwaar hij zooeven tot lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen was bevestigd.

Ja, waarlijk, hier werd oudejaarsavond gevierd op een wijze, wel-gevallig in de oogen Gods; en het zou geen wonder zijn geweest als de Engelen des hemels het: „Uren, dagen, maanden, jaren vlieden als een schaduw heen,” hadden meegezongen.

De torenklokken kondigden het begin van het nieuwe jaar aan en daar in een eenvoudig, maar net en zindelijk kamertje knielden de oude man met zijne vrouw neder en baden den Gever van alle goede gaven om kracht en sterkte om in het nieuw begonnen jaar standvastig voort te gaan op den nauwen, smallen weg des levens.

OGDEN CITY, Utah.

EEN NIEUWJAARSBRIEFJE.

Aan de „Ster”.

Dank, vriendlijke „Ster”, dank, dank voor het licht,
Dat ge uitzendt op 't voetpad van hen die U lezen.
'k Houd gaarne mijn oog op Uw schijnsel gericht,
En hoop dat het lang nog van nut mij zal wezen.

Naar 'k meen was het jaar, dat zoo juist ons verliet,
't Voorspoedigste tijdperk, alsnog, van Uw leven;
En 't uitzicht is hoopvol; vergis ik mij niet,
Dan wordt grooter bloei nog in 't Nieuwe U gegeven.

O, 'k wensch het U toe! Gelukkig Nieuwjaar!
Breid Uwen leeskring, blijf vrienden verwerven;
Dring door met Uw schijnsel, zoo vriendlijk, zoo klaar,
Tot duizenden die nog in donkerheid zwerven.

En wijl gij nu toch zooveel huizen bezoekt,
Waarvan ik den drempel als vriend mocht betreden,
(’k Durfde eerst niet te vragen, maar 'k heb mij verkloekt)
O, breng daar mijn groeten en beste gebeden!

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOLJMAN.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

PRESIDENT JOSEPH F. SMITH

EN ZIJNE RAADGEVERS, PRES. JOHN R. WINDER EN PRES. ANTHON H. LUND

GROETENIS AAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN,

DOOR HET EERSTE PRESIDENTSCHAP.

De gelukkige Kerstdagen zijn wederom voorbij. Wederom is een jaar voorbijgesnel. Hoe vele gebeurtenissen zijn er in dien tijd voor het wel en het wee van het menschdom geschied! Slechts weinige dezer gebeurtenissen zullen ooit aan hen, die er niet onmiddellijk door getroffen werden, bekend zijn. Feiten van nationaal belang worden op den dag zelve dat zij geschieden, bijna algemeen bekend door de wonderbare middelen van communicatie van de 20ste eeuw.

Het verloop jaar heeft zich door de stuiptrekkingen der aarde doen kenmerken, en 1906 geeft belofte van lang in herinnering te blijven wegens zijn vulkanische uitbarstingen, aardbevingen, vloedgolven en talrijke andere verontrustende verschijnselen die de onbestendigheid van alle aardsche dingen, ja van de aarde zelve, op het gemoed des menschen drukken; en de menschelijke gouvernementen en maatschappij schijnen aan de onrust deel te nemen. Tronen wankelen en de harten der menschen bezwijken van vrees.

De bittere strijd tusschen de Reactionaire partij en de Liberalen in Rusland vertoont een schouwspel dat ons medelijden voor het onder-

drukte volk van dat uitgestrekte rijk in het leven roept. De Joden hebben in vele provinciën van Rusland de vreeselijkste vervolging geleden. Zonder eenige gegeven reden zijn groote menigten hunner onder den invloed van godsdiensthaat en dwepelij door hunne medemenschen vermoord geworden. Het Poolsche volk gevoelt het verlies zijner onafhankelijkheid heden even levendig als toen hun land door hunne hebzuchtige bureu op zoo schandelijke wijze werd verdeeld. Aan de Polen is een groot onrecht gedaan. Zij hebben vrijheid en onafhankelijkheid lief, en om die te verkrijgen, werpen zij zich dikwijls in een ongelijken strijd die het juk slechts vaster op hunnen nek drukt.

De ontbinding der Unie tusschen Zweden en Noorwegen, zonder bloedvergieting, is een éénige gebeurtenis in de geschiedenis. Veel lof komt den wijzen Koning van Zweden toe voor de gelukkige oplossing van dit ingewikkeld vraagstuk. De Noorweegsche natie is te prijzen voor de verstandige keus die zij deed, toen zij Koning Haakon VII koos. Als zoon van den Koning van Denemarken, kleinzoon van Koning Karel XV van Zweden, bloedverwant van den tegenwoordigen Koning, en schoonzoon van Koning Edward van Engeland, is hij nauw verbonden met de omringende dynastiën. Indien bloedverwantschap invloed heeft in de politiek, zit hij verzekerd op den troon van het met rotsachtige kusten omzoomde land der forsche afstammelingen der Vikingen. De Deensche natie ontwikkelt zich ijverig in den landbouw, en dringt zich op den voorgrond op het gebied van zuivelproducten, hoenderteelt en andere afdelingen van den gemengden landbouw. De Keizer van Duitschland heeft maar één hoofddoel, namelijk zijn geliefd land machtig te maken, beide te land en ter zee. Het bouwen van een oorlogsvloot en het onderhouden van zijn schitterend leger maakt den last op zijne onderdanen bijna ondraaglijk. De onversaagde Hollanders gaan steeds voort met hun strijd tegen de verslindende golven van de Noordzee. Om de dijken in stand te houden en te versterken is er veel overleg en zijn er groote sommen geld noodig. Indien de dijken werden verwaarloosd, zou een groot deel van dat voorspoedige rijk worden tot een meer uitgestrekte Zuiderzee. Het dicht-bevolkte België houdt zijn weefstoelen en fabrieken aan het werk. Oostenrijk — een rijk van verschillende natiën en rassen, die verschillende talen spreken — heeft een vraagstuk van een anderen aard op te lossen, n.l. een aantal niet-strookende elementen tot een zekeren staat van gelijkheid te brengen. Vele van de zonen van Italië steken den oceaan over om werk in ons land (Amerika) te zoeken, maar vergeten nooit de zonnige woonstede in hun eigen schoon vaderland. Spanje is aan het herstellen van de vreeselijke nederlaag in den oorlog met de Vereenigde Staten geleden. In tegenstelling met de verwachtingen van vele staatsmannen is Frankrijk bezig om de Republiek op een vaster fundament te bouwen. Het gouvernement heeft er zich toe verstout om scheiding tusschen

kerk en staat te maken, en noodzaakt er nu de geestelijken toe om voor hun onderhoud te steunen op hunne parochianen inplaats van op den staat. Dit zal niet zonder een zwaren strijd verwezenlijkt worden. Engeland is nog steeds de fiere meesteres der zee. Het ontzaglijke domein van Canada wordt snellijk met nederzettingen aangevuld, en breidt zodoende de voedselvoortbrengende oppervlakte van den aardbol uit. Ons eigen land staat op den voorrang der natiën. De President van dit volk heeft zijnen naam zoodanig op de paginas der geschiedenis geschreven, dat hij wegens diens onverschrokkenheid, oprechtheid van bedoeling en wijze staatkunde, zal blijven staan. Algemeene voorspoed heerscht in het land. Groote ondernemingen zijn op touw gezet. Het Panama-kanaal zal een der nuttigste werken zijn, welke de mensch ooit begonnen heeft. Niet een der „zeven wonderen der wereld” kan er mede vergeleken worden. Jaren mogen vereischt zijn om het te voltooien, maar Amerikaansche onderneming zal de kracht geven en het tot een succes voeren.

De Heiligen der laatste Dagen hebben groote reden tot dankbaarheid, wanneer zij op het verleden jaar terugblikken. Overvloedige oogsten hebben den arbeid van den landbouwer beloond. Terwijl een buitengewone hoeveelheid vochtigheid in sommige streken de tarwe beschadigd en groot verlies veroorzaakt heeft, zijn de andere granen goed gerijpt. Nooit is er in de geschiedenis van de suikerbieten-teelt zulk een overvloedige oogst opgebracht, als door het bebouwen van andere producten niet zoude verkregen zijn. Het houden van schapen is ook zeer profijtelijk geweest, daar de prijs van wol en schapen hoog is geweest. Het spijt ons dat er niet meer is gedaan op het gebied der fabrieken. Sommige vertakkingen van nijverheid behooren aangemoedigd te worden. Veel kan er in dit opzicht gedaan worden om aan de werkelozen werk te verschaffen en om onze jonge menschen bij ons te houden.

Terwijl wij dankbaar zijn voor de algemeene welvaart die ons volk geniet in tijdelijke dingen, verheugen wij ons nog meer over den geestelijken vooruitgang die onder de Heiligen zichtbaar is, en dat in weerwil van den bitteren en onophoudelijken tegenstand dien zij beide tehuis en in den vreemde hebben ondervonden. Eenige personen, die zwak staan in het geloof, mogen eenigszins aangetast zijn geworden door de lage aanvallen op de leidlieden der Kerk gemaakt, maar de groote meerderheid der Heiligen is er onderling nauwer door samen verbonden geworden en meer vastberaden geworden om de met den Heere gemaakte verbonden in eere te houden. Zij zien in de vervolgingen, die zij hebben te verduren, eene verwezenlijking van de woorden van den Heiland: „Indien gij van de wereld waart, zoo zou de wereld het hare liefhebben.” Het is hun een troost, te weten dat zij in dien zin niet van de wereld zijn, en zij zijn gewillig om den smaad, die op hen gehoopt wordt, te dragen, wetende dat Hij dien zij dienen hen zal behoeden en ten goede zal wenden hetgeen hunne vijanden voor hun val hebben uitgedacht.

De liefde van de Heiligen voor hun godsdienst toonen zij door het bouwen van vele kerkgebouwen. De nederzettingen in dit land zijn met vele moeielijkheden gepaard gegaan. Het volk was arm, en moest alles uit den grond voortbrengen. Het kon geen uitvoerig-bewerkte gebouwen oprichten; daarom was het blokhuis het eerste openbare gebouw, en het moest tot vele doeleinden dienen. Naarmate het volk in rijkdom toenam, werd het blokhuis vervangen door de ruime, sierlijke schoolgebouwen, waarmede men den Staat nu bezaaid ziet. Wij zijn trotsch op hetgeen het volk in dit opzicht volbracht heeft, en wij betwijfelen of er een andere Staat met even groote bevolking kan gevonden worden, die zonder hulp van den Staat of begiftiging zooveel voor de opvoeding harer kinderen heeft gedaan als Utah. De kerkgebouwen zijn niet vergeten geworden, en in bijna iedere stad en ieder dorp vindt men degelijke bedehuizen. Gedurende het afgelopen jaar zijn vele kerken voltooid, en verscheidene zijn in aanbouw, waarvan sommige veel kosten. Deze werkzaamheid is niet tot Zion beperkt gebleven, maar in de Zendingen in den vreemde hebben de zendelingen en de Heiligen de behoefte gevoeld om vergaderingszalen te hebben die aan de Kerk behooren. In Tahiti heeft ons volk juist een mooi vergaderingsgebouw ingewijd, alsook een geriefelijk huis voor Zendingshoofdkwartier. Te Aalborg, Denemarken, zal binnenkort een goed vergaderingsgebouw voltooid zijn. Het hoofdkantoor van de Europeesche Zending zal weldra in een degelijk gebouw tegenover het Edge-Lane-Park, te Liverpool, gevestigd zijn. Een feit in verband met het bouwen van vergaderingshuizen in den vreemde is dat onze Ouderlingen bij hun zendingswerk bovendien gewillig zijn de troffel, de zaag en de verfkwast ter hand te nemen. Dit heeft hen dierbaarder gemaakt tot de Heiligen, en heeft hun de achting van vreemdelingen verworven, die met het feit bekend waren dat zij dit werk deden zonder vergoeding en terwijl zij hun eigen onkosten betaalden. De gebouwen in Tahiti zijn geheel door onze zendelingen gebouwd, en worden beschouwd als behoorende tot de beste in Papeete. De Amerikaansche consul drukte zijn wensch uit, dat zij ook een nieuw consulaat zouden bouwen. Een der zendelingen teekende het plan voor zulk een gebouw, en het werd door het gouvernement aangenomen.

Gedurende het afgelopen jaar hebben de scholen van de Kerk in degelijkheid toegenomen. Het doel van deze scholen is, om onzen zonen en dochters een grondige kennis van de beginselen van het Evangelie te geven en in hunne harten liefde voor de waarheid, deugd en gerechtigheid te planten, en bovendien een hoogeschool-cursus te verschaffen en studiën in sommige, die hen zullen voorbereiden voor onze Staats- of andere universiteiten, indien de studenten zich in het een of ander beroep wenschen te bekwamen. Wij gevoelen zeer tevreden over het goede werk dat in onze kerkscholen gedaan is, en dat er zoo veel gebruik van gemaakt wordt.

Onze zendingen hebben ijverig voor de verspreiding van de waarheid gewerkt. De presidenten der verschillende Zendingen bewaken het werk der zendingen en besturen hunne werkzaamheden op een stelselmatige wijze, opdat zoo ver als doenlijk is, geen plaats onbezocht zal blijven, maar dat alle menschen een gelegenheid mogen hebben om de heerlijke beginselen der zaligheid te hooren. De Ouderlingen zijn onvermoeid in hun streven om hunne roeping te vervullen op een wijze aannemelijk bij hunnen Hemelschen Vader. De uitslag van hunnen arbeid is zeer bemoedigend geweest, en een groot aantal doopelingen wordt aangegeven. Het aantal traktaten en boeken verspreid overtreft ieder vorig jaar. Een uitgave van het Boek van Mormon in de Turksche taal is gedrukt en wordt onder de onderdanen van den Sultan verspreid. Eene vertaling van het Boek van Mormon in de Japaneesche taal is bijna voltooid. Tijdschriften worden in verscheidene Zendingen uitgegeven.

Wij prijzen de Heiligen voor de groote eenheid en trouw, die zij gedurende het verlopen jaar getoond hebben. De toename in de tienden is een bewijs van de groeiende liefde voor het Evangelie. De groote menigten die tot de Tempelen stroomden, geven getuigenis van het opwassende geloof van de leden dezer Kerk, in de geopenbaarde waarheidsbeginselen.

De vele vulkaanuitbarstingen, aardbevingen en vloedgolven, die gedurende het verleden jaar hebben plaats gehad, zijn volgens de verklaringen van den Heiland, voortekenen van Zijne tweede komst. Hoewel Hij gezegd heeft, dat Zijne tweede komst zou zijn als een dief in den nacht, heeft Hij nochtans zekere teekenen gegeven, die zoo gewis aanwijzingen van Zijne komst zouden zijn als het uitspruiten der bladeren aan de boomen den zomer aankondigt. De wijzen en voorzichtigen zullen op de waarschuwing acht geven en zullen zich bereiden, opdat zij niet overvallen worden. Niet het minste van de teekenen des tijds is, dat het Evangelie gepredikt wordt tot een getuigenis allen volken.

Met betrekking tot de toestanden der verschillende Ringen van Zion zij gezegd, dat een gezonde, vooruitstrevende geest openbaar is in bijna ieder deel van Zion. Een aantal nieuwe gemeenten en vertakkingen zijn gedurende het jaar georganiseerd geworden.

Ten slotte bidden wij van harte, dat het komende jaar voorspoedig moge zijn, dat de Heiligen der laatste Dagen beide tijdelijk en geestelijk overvloedig gezegend mogen worden, en dat zij in hun voorspoed den weldadigen Gever van alles wat wij ontvangen, immer zullen voor oogden houden. Wij wenschen ons volk een gelukkig Nieuwjaar.

Uwe Broederen in het Evangelie van Christus,

{ JOSEPH F. SMITH.
ANTHON H. LUND.
JOHN R. WINDER.

HET WERK IN BELGIE.

Door Ouderling JOHN H. TAYLOR, Pres. Luiksche Conferentie.

Omtrent drie jaren geleden was het zendingswerk in België bijna tot stilstand gekomen, en de weinige zendingen die er aan het werk waren, vroegen zich af, of het de moeite loonde dat zij hunnen arbeid onder de bevolking van dat land voortzetten. Alles scheen hun tegen te loopen. Zij waren weinigen in getal, zij hadden slechts een beperkt aantal traktaten en boeken als hulpmiddelen tot het prediken van het Evangelie, en het volk toonde maar weinig begeerte om naar hunne getuigenis te luisteren.

Maar het verblijdt ons nu, dat zij voortgeploeterd hebben, totdat zij den eenen hinderpaal na den anderen op hun pad overwonnen en alzoo den weg bereid hadden, zoodat wij na hen konden komen en het voorrecht hebben om deel te nemen aan het goede werk dat nu onder het Belgische volk wordt gedaan. Niet dat het punt bereikt zij, waar het behoort te zijn en waar wij het hopen te zien, maar het is goed op weg en wij verwachten dat het werk in de toekomst veel sneller zal vooruitgaan dan in het verleden. De toestanden schijnen tegenwoordig voor het prediken van het Evangelie en het uitbreiden van het werk onder dit volk zeer gunstig te zijn.

Wij hebben nu vier van Ouderling C. W. Penrose's traktaten („Stralen van levend Licht”) in de Fransche taal, en het vooruitzicht van ze voor het einde van dit jaar alle te bezitten. De Fransche uitgave van het Boek van Mormon was reeds lang uitverkocht, zoodat wij dat boek niet onder de menschen hebben kunnen verspreiden. Het boek wordt nu herzien onder toezicht van Pres. Ballif, van de Duitsch-Zwitserse Zending; wij zullen dus weldra een nieuwe uitgave van dat boek hebben om ons in het werk des Heeren te helpen.

Pres. Ballif heeft ook toestemming ontvangen om 27 hoofdstukken van de Leer en Verbonden, in het Fransch, in brochure-vorm te laten drukken. Ongetwijfeld zal het overige van het boek spoedig volgen. Onze heiligen hebben een langen tijd geduldig gewacht op het voorrecht om voor zichzelf het in deze laatste dagen geopenbaarde woord des Heeren te lezen en te bestudeeren. Een nieuwe uitgave van den Franschen liederenbundel, in groote mate overeenkomende met het boek dat nu bij de Hollandsche Heiligen in gebruik is, wordt nu bereid door Pres. Nibley en Ouderling Roelofs. Met al deze nieuwe boeken en traktaten koesteren wij dus groote hoop voor den snellen vooruitgang van het werk des Evangelies in België. Behalve deze goede dingen, die ons bemoedigen en helpen, hebben wij de vreugde van te zien dat vele onderzoekers de waarheid aannemen. Er schijnt onder het volk een grootere belangstelling in en begeerte naar de waarheid

te zijn, en onze vergaderingen worden bijgewoond door mannen en vrouwen die zoekende zijn naar den Parel van groote Waarde.

De vertakkingen worden voortdurend sterker, niet alleen in ledental maar ook in den Geest des Heeren. De Heiligen zijn als een regel goede, oprechte, getrouwe mannen en vrouwen, en zijn den zendingen tot groote hulp in het verspreiden van het Evangelie. Inderdaad zijn vele onzer leden en onderzoekers de vruchten van het werk der Heiligen onder hunne vrienden en bloedverwanten. Wij hebben nu tien zendingen aan het werk in het Fransch-sprekende gedeelte van België, en wij hopen dat de tijd niet verre is, wanneer zendingen zullen gezonden worden om in het Vlaamsch-sprekende gedeelte te arbeiden.

Iedere Zending schijnt iets ongunstigs te bestrijden te hebben bij het verspreiden van het Evangelie. Bij ons is 't het gebrek aan kennis van de Schrift bij het volk. Wij vinden dat de groote meerderheid geen Bijbel in huis heeft, en velen hebben er nooit van gehoord. Zij hebben een boek met geschiedenissen uit den Bijbel overgenomen, en gebruiken dat in hunne scholen, en wanneer hun schooltijd voorbij is, is ook dat afgeloopen. Men kan alles niet leeren door naar de kerk te gaan, maar het is noodig de Schrift voortdurend te bestudeeren om den Geest te behouden en eene kennis van dat boek te hebben. En terwijl vele menschen die den Bijbel lezen, hem uitleggen volgens de wijsheid van menschen, geloof ik dat men tenminste gedeeltelijk zal komen onder den invloed, waaronder hij geschreven was. Het geeft ook breedere inzichten en stelt de zoekers naar waarheid in staat om de leeringen der menschen te vergelijken met de leer van God en zoodoende te vermijden om de overleveringen te volgen, die van geslacht tot geslacht tot hen zijn gekomen. Dit gebrek aan kennis van het leven van Christus en Zijne leeringen, zoowel als van die der Apostelen en Profeten, is noodlottig voor het volk en draagt er toe bij dat de menschen een leven van vermaak leiden en van zorgeloosheid in zake van godsdienst. Doch gedurende de laatste jaren heeft de verspreiding van den Bijbel zeer toegenomen, en men verwondert zich soms dat het volk zoo lang zonder denzelven tevreden is gebleven. De Bijbel is onze gids en is het boek waaruit wij onze verklaringen moeten bewijzen, en hoe meer gezinnen den Bijbel ontvangen, hoe meer het werk des Heeren in dit land vooruitgaat. Het Evangelie is waarachtig, en daarom moet en zal het vooruitgaan tot allen het voorrecht gehad hebben om de blijde boodschap te hooren.

IN DE TRAM. —

Conducteur: „Zou een van de heeren ook zoo beleefd willen zijn om op te staan voor eene dame?”

Passagier: „Ik zou het graag doen, conducteur, maar ik ben gisteren pas genezen van het roodvonk uit het ziekenhuis gekomen.”

— En alle passagiers verlieten haastig den wagen.

Wells L. Brimhall.

John P. Lillywhite.

Herman Van Braak

John H. Taylor.

J.E. Openshaw, Jr.

Robert S. Folland.
Secretaris der Ned.-Belg. Zending.

Paul Roelofs.
Redactie „Der Ster.“

Alex Nibley.
President der Nederlandsch Belgische Zending.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Wij ontvingen van Pres. W. L. Brimhall opgaaf van de adressen van 2 nieuwe lezers van de „Ster”.

De „huisbaas” van de zaal De Wittenstraat, 109—111, te Amsterdam, de heer H. Stefels, is een vriend van de Zondagschool der 1ste Wijk, en gedacht haar Kerstfeest met een geschenk van f 12.50, zooals hij ook andere jaren heeft gedaan. Ook Ouderling Abraham Dalebout zond f 2.50 voor het kerstfeest. Met dank werden deze gaven door het bestuur van genoemde Zondagschool in ontvangst genomen, alsook f 1.50 van Br. en Zr. P. Nieuwenhoven, Vlissingen, door de Zondagschool te Rotterdam.

NIEUWE ZAAL TE AMSTERDAM. — De 2de Wijk te Amsterdam, die nu onder leiding van Ouderling James D. Hoggan staat, houdt voortaan hare vergaderingen in eene zaal gevestigd Tweede Oosterparkstraat, 162. Deze ligging is beter dan die van het vorige lokaal. De nieuwe zaal is ruimer en staat ook in verband met een tehuis voor de zendelingen. Moge het gebruik der nieuwe vergaderingsplaats gepaard gaan met toenemenden voorspoed en zegen in het werk.

Reden tot dankbaarheid geven ons de volgende woorden van Pres. W. L. Brimhall ons gezonden: „De laatste twee nummers van de „Ster” waren uitnemend. Al de „Ster”-nummers geven voldoening, en wij hooren allerzijds met lof er over spreken. Wil mij s.v.p. van het nummer van 1 Januari 25 exemplaren voorbehouden, die ik wensch onder mijne onderzoekers te verspreiden. Moge de Heere u bij voortduring zegenen.”

Pres. H. Van Braak hield Zaterdag 15 December te Vriescheloo, prov. Groningen, een wèlgeslaagde vergadering, die bijgewoond werd, door een 60-tal belangstellende vreemdelingen. Den volgenden avond hield hij eene vergadering te Blijham, waarin omtrent 50 vreemdelingen aanwezig waren, die allen met belangstelling naar de prediking luisterden. Bij deze gelegenheideng af Br. Van Braak een aantal traktaten uit, en verkocht c. a. 25 boekjes.

NIEUWE ZAAL TE LUIK, BELGIE. — De Vertakking te Luik verheugt zich, dat zij kan samenkomen in een nieuw, veel ruimer en aangenamer lokaal dan zij in het verleden tot hare beschikking heeft gehad. Maanden lang hebben de zendelingen gezocht naar een geschikte zaal, die voor godsdienstoefeningen verkrijgbaar was, terwijl het oude lokaal te klein was geworden en niet naar wensch ingericht was. Nu zijn zij er in geslaagd een bevredigend contract te maken voor de zaal gelegen Place du Congrès, 23. Kantoor en kamer voor de zendelingen zijn aan de zaal verbonden.

NIEUWE ZAAL TE LEEUWARDEN. — Ook de Vertakking te Leeuwarden geniet het voorrecht om met het nieuwe jaar in een nieuw en beter tehuis te trekken. De nieuwe zaal, waar eveneens een vertrek voor de zendelingen aanhoorig is, is grooter dan de vorige en is gelegen Gijsbert Japickstraat. Dit is in eene buurt die veel wenschelijker is dan die, waarin de oude vergaderplaats gelegen was.

Pres. H. Van Braak meldt dat er in drie Vertakkingen der Groninger Conferentie kerstfeesten hebben plaats gehad, n.l. te Farmsum, te Groningen en te Leeuwarden. Al deze feestvieringen zijn goed geslaagd. Van laatstgenoemde gelegenheid sprekende, zegt Br. Van Braak, dat hij en Ouderling Stephenson dien avond ook zijn gaan doopen, en hij voegt er aan toe, „ik dacht dat dit wel het beste deel van het feest was.”

Ook te Rotterdam werd een goed kerstfeest in onze gemeente gevierd. In den namiddag van den eersten Kerstdag kwamen de kinderen der Zondagschool samen en vierden hun kerstfeest. Hier waren evenwel niet aanwezig de leden der hoogste of Theologische Afdeeling der school; deze brachten met de leeraars en ambtenaren der school den avond gezellig door onder een kort programma. De avond van den tweeden Kerstdag was open voor al de leden der gemeente en onze vrienden. De Zaal *Excelsior* was bij deze gelegenheid geheel gevuld, en een goed-voorzien programma werd afgespeeld.

DE ONDERLINGE-ONTWIKKELINGSVEREENIGINGEN.

Onderwerp voor Woensdag 9 of Donderdag 10 Januari.

HET 8STE ARTIKEL DES GELOOFS (*Vervolg*).

1ste Lezing: Beschrijving en Oorsprong van het Boek van Mormon. (Dr. Talmage's Lecture 14, tot Paragr. 14)

2de Lezing: De oude Platen en de hedendaagsche Vertaling. (Het overige van Lecture 14.)

Onderwerp voor Woensdag 16 of Donderdag 17 Januari.

HET 8STE ARTIKEL DES GELOOFS (*Vervolg*).

1ste Lezing: De Echtheid van het Boek van Mormon. (Dr. Talmage's Lecture 15, tot Paragr. 21).

2de Lezing: Bevestigende Bewijzen geleverd door hedendaagsche Ontdekkingen. (Het overige van Lecture 15.)

GESCHIEDENIS DER NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING.

Van meening zijnde, dat een beknopte geschiedenis der Nederlandsch-Belgische Zending met belangstelling zou gelezen worden, bieden wij hieronder de eerste bladzijden aan.

De aantekeningen in het bezit van dit kantoor, beginnen met de maand November 1864. Het zendingswerk was reeds vóór dien tijd in Nederland begonnen, doch ongetwijfeld slechts op kleine schaal gevoerd geworden. Van die werkzaamheden hebben wij tot ons spijt geen berichten tot onze vervoeging behalve hetgeen moge voorkomen in een paar ingezonden stukken, die in dit nummer verschijnen.

Terwijl wij de geschiedenis van de Zending geven, zullen wij een aantal aantekeningen van gebeurtenissen van minder belang en die later meer algemeen en alledaagsch zijn geworden, stilzwijgend voorbijgaan.

Wij zijn ook genoodzaakt, te melden dat de gewenschte aantekeningen van sommige maanden en jaren, na 1864, óf niet gehouden zijn, óf verloren zijn gegaan, waardoor zelfs dit beknopte verslag een weinig onvolledig blijft.

1864.

1 November. — Het Dagboek van de Geschiedenis der Nederlandsche Zending werd dezen dag geopend, onder het presidentschap van Ouderling Joseph Weiler over genoemde Zending. (Hier zij gezegd, dat alleen het werk in Nederland onder Ouderling Weiler's toezicht stond, en België toen nog tot de Duitsch-Zwitsersche Zending behoorde. België werd den 1sten Januari 1891 met Nederland tot ééne Zending gevormd, en van dat oogenblik aan zijn de gebeurtenissen van de zending in beide landen opgenomen in ééne „Geschiedenis” welke met die van de vorige Nederlandsche Zending tot één is geworden).

Bij de aankomst van Ouderling Joseph Weiler in het zendingsveld trof hij 25 personen aan, die leden van de Kerk waren, met drie Ouderlingen en een Leraar, en Ouderling Samuël Mets presideerende.

1865.

21 Augustus. — Ouderling Francis A. Brown werd door het Presidentschap te Liverpool (Pres. Daniel H. Wells en Brigham Young Jr.) naar Nederland gezonden om Pres. Weiler in zijn werk bij te staan.

22 October. — Een conferentie werd gehouden in een schoolgebouw te Gorinchem. De Heiligen van de omliggende vertakkingen vergaderden zich des voormiddags om 10.30 uur, en Ouderlingen Joseph Weiler, Francis A. Brown en Hendrik Van Steeter waren aanwezig. Ouderling Weiler presideerde. Om 2 uur kwamen de Heiligen wederom samen. De conferentie was rijkelijk gezegend met den Heiligen Geest, en allen genoten in groote mate.

Des avonds kwamen de Ouderlingen met eenige vreemdelingen samen in de woning van Broeder Jan Van der Pol, alwaar Broeder Van Steeter de vrienden toesprak over de noodzakelijkheid van den doop. Hierop werden vier personen denzelfden avond door Pres. Weiler in de rivier gedoopt. Broeder Pieter J. Lammers werd tot Ouderling verordineerd, en geroepen om als zendeling het Evangelie tot zijne landgenooten te prediken.

Deze conferentie is de eerste in Nederland gehouden, waarvan wij een verslag hebben.

16 November. — Drie personen werden te Rotterdam gedoopt.

10 December. — Broeder J. M. Hoogbruin werd tot Ouderling verordineerd, en aangesteld tot President van de Rotterdamsche Vertakking.

1866.

1 Mei. — Broeder H. Van Steeter werd geroepen om als reizend zendeling te arbeiden. 21 personen vertrokken dien dag naar Utah.

Juni. — Deze maand werden twee traktaten uitgegeven, getiteld: „*Verstaat gij wat gij leest?*” waarvan 2000 exemplaren werden gedrukt. en „*Goede Raad aan allen die geluk en eeuwig leven verlangen;*” van dit traktaat werden 1000 exemplaren gedrukt.

November. — In deze maand werd de „*Stem tot Waarschuwing*” in de Hollandsche taal uitgegeven en 1000 exemplaren van dit boekje gedrukt ten koste van f 300.—

1867.

23 Maart. — Pres. Joseph Weiler werd eervol van zijne zending ontslagen, en Ouderling Francis A. Brown in zijne plaats aangesteld als President van de Nederlandsche Zending.

4 Mei. — Ouderling Weiler ging nu op reis, en 10 personen begeleidden hem naar Utah.

29 October. — Pres. F. A. Brown werd van zijne werkzaamheden in Nederland ontslagen en aangesteld tot President van de Nottinghamsche Conferentie in Engeland.

Ouderling Marcus Holling werd in zijne plaats benoemd tot President der Nederlandsche Zending.

29 December. — Broeder A. H. Ekker werd tot Ouderling verordineerd en aangesteld als President der Vertakking te Dedemsvaart.

1868.

10 Februari. — Pres. M. Holling doopte zes personen te Dedemsvaart, en Broeder Jan Krumperman werd tot Priester verordineerd.

14 November, — Jan Krumperman werd tot Ouderling verordineerd.

1869.

25 September. — Pres. M. Holling werd eervol ontslagen, en Ouderling J. Krumperman werd beroepen om diens plaats in te nemen als President van de Zending.

1871.

12 December. — Ouderling S. Van Dijk arriveerde uit Utah om in Nederland eene zending te volbrengen.

16 December. — Ouderling S. Van Dijk werd aangesteld als President der Zending, in vervanging van Ouderling Krumperman.

1872.

31 Maart. — Broeder en Zuster P. W. Stam werden dezen dag gedoopt.

2 Mei. — Een Priesterschaps-vergadering werd georganiseerd, met Broeder J. Krumperman als President.

16 Juni. — Broeder en Zuster G. B. Denkers werden op dezen dag gedoopt.

1 Juli. — Een Statistiek Verslag werd opgemaakt en naar Pres. A. Carrington, van de Europeesche Zending, gezonden. Het maakt melding van 7 Vertakkingen, 4 Ouderlingen, 2 Priesters, 1 Diaken, 42 leden. Volgens het verslag werden dit jaar 11 personen door den doop in de Kerk opgenomen.

1873.

4 Juli. — Ouderling J. F. Krumperman, de vorige President der Zending, vertrok met zijn gezin naar Utah.

1874.

28 Augustus. — Ouderling Derk Bockholt werd aangesteld als President der Nederlandsche Zending.

Gedurende dit jaar werden 11 personen in de Zending gedoopt.

1875.

30 Mei. — Broeder F. Peters werd te Zutphen tot het Ouderlingschap verordineerd, en aangesteld als President der vertakking te Zutphen.

9 October — Ouderling P. J. Lammers werd door Pres. Carrington aangesteld om over de Nederlandsche Zending te presideeren, in de plaats van Pres. Bockholt, die ontslagen was en naar Utah terugkeerde.

Dit jaar werden 11 personen door den doop leden van de Kerk.

1876.

11 Juni. — Eene Conferentie werd in de Odeon-Zaal te Zwolle gehouden. Vele Heiligen en vreemdelingen waren tegenwoordig.

Gedurende dit jaar werden 13 personen door den doop tot leden van de Kerk.

1877.

9 Januari. — Pres. P. J. Lammers werd van zijne werkzaamheden ontslagen, en Ouderling L. Hanzink werd aangewezen als zijn opvolger in het presidentschap der Zending.

20 September. — Ouderling B. H. Schettler arriveerde in de Zending, door Joseph F. Smith aangewezen om over de Nederlandsche Zending te presideeren.

De verslagen geven bericht van het doopen van 9 personen gedurende dit jaar.

1880.

19 Mei. — Ouderling S. van Dijk, van Utah, kwam aan in de Zending.

1882.

17 Juni. — Pres. S. van Dijk ging heden sloop naar Utah, in gezelschap van eenige leden uit Holland.

7 November. — Ouderlingen P. J. Lammers en J. W. F. Volker arriveerden uit Utah, eerstgenoemde als President van de Nederlandsche Zending aangesteld door Pres. Carrington.

December. — 2000 exemplaren van het traktaat „Verstaat gij wat gij leest?” werden deze maand gedrukt.

(Wordt vervolgd.)

AANGEKOMEN.

17 December. — Ouderlingen John K. Meibos en James Pitt, van Salt Lake City; Abinadi Tolman, van Honeyville, Utah; Martin Dalebout, van Ogden, Utah; en John W. Howe Jr., van Provo, Utah.

Zij zijn in de Zending ingedeeld, als volgt:

De eerstgenoemde twee broederen in de Rotterdamsche Conferentie, Ouderling Meibos om in de Vertakking te Den Haag de leiding te nemen, en Broeder Pitt om Ouderling Dorr Marsh behulpzaam te zijn in het werk te Leiden, welke plaats voortaan bestendig zal bewerkt worden. Ouderling Dalebout zal in de Amsterdamsche Conferentie arbeiden, Ouderling Howe in de Arnheemsche, en Ouderling Tolman in de Luiksche.

UTRECHT TOEGEVOEGD AAN DE AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE.

1 Januari. — Het is goed gedacht, om de Provincie Utrecht, die tot heden deel van de Rotterdamsche Conferentie heeft uitgemaakt, voor het vergemakkelijken van het zendingswerk in te deelen bij de Amsterdamsche Conferentie. Ouderlingen L. G. Hardy Jr. en Geo P. Trayner, die in de Utrechtsche Gemeente werkzaam zijn, zijn tengevolge dezer verandering te noemen als verplaatst en behooren nu tot de Amsterdamsche Conferentie, waarover Ouderling Wells L. Brimhall presideert.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Eene Algemeene Conferentie van de Nederlandsch-Belgische Zending zal Zondag 13 Januari te Rotterdam gehouden worden. De vergaderingen zullen plaats vinden om 10 uur v.m. en om 2 uur n.m. in de Zaal EXCELSIOR, St. Janstraat 15, en om 7 uur n.m. in de groote zaal van het NUT-gebouw, Oppert, 81.

De zendelingen en de heiligen in deze Zending worden uitgenoodigd om de conferentie bij te wonen. Al de zendelingen van de heele Zending worden uitdrukkelijk verzocht om aanwezig te zijn in de priesterschapsvergadering voor zendelingen, welke des Maandags om 10 uur v.m. in de Zaal *Excelsior* zal gehouden worden. Wij verwachten dat President Charles W. Penrose, van de Europeesche Zending, bij al de vergaderingen tegenwoordig zal zijn.

Maandagavond 14 Januari zal om 7 uur eene speciale vergadering gehouden worden in de Zaal De Wittenstraat 109—111, te Amsterdam. President Penrose en Pres. Nibley zullen daar aanwezig zijn. En Woensdagavond 16 Januari zal ook te Luik, België, eene bijzondere vergadering plaats hebben, die eveneens door genoemde broeders zal bijgewoond worden.

OVERLEDEN.

SIJTSMA. — Den 11den December is te Groningen overleden Zuster Antje Sijtsma. Zij was den 27sten Maart 1829 geboren, en sloot zich in de maand December 1898 bij de Kerk aan.

VAN DER MEIJ. — Zuster Jacoba Hendrika Van der Meij is den 14den December in den ouderdom van omtrent 71 jaren te Amsterdam overleden. Zij was een lid van de Kerk sedert den 11den Mei 1888.

I N H O U D :

Bij den aanvang des jaars	Blz. 2	Een Nieuwjaarsbriefje	Blz. 16
Koningin Wilhelmina en Haar dagelijksch werk en gewoonten	" 3	Groetenis aan de Heiligen der laatste Dagen, door het Eerste Presidentschap	" 17
Eenige Gezichten uit Salt Lake City	" 5	Het werk in België	" 22
Herinneringen van Ouderling P. J. Lammers	" 9	In ons eigen Zendingsveld	" 26
Goede wenschen van Ouderling J. W. F. Volker	" 10	De Onderlinge-Ontwikkelingsverenigingen	" 27
Ondervindingen van Ouderling T. Mets	" 11	Geschiedenis der Nederl.-Belg. Zending	" 28
Nieuwjaarsgroet van Ouderling Asa W. Judd	" 11	Aangekomen	" 31
Aanmoedigende woorden van Ouderling Jacob H. Trayner	" 12	Utrecht toegevoegd aan de Amsterdamsche Conferentie	" 31
Correspondentie	" 13	Conferentie-Aankondiging	" 32
Oudejaarsavond	" 14	Overleden	" 33

Uitgave van ALEX NIBLEY, Boezemsingel 116, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.
 Abonnementprijs per jaar:
 Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.
 Per exemplaar 10 cent.